

*Phillips MINISNUTTER står som en kommentar eller et innspill til tiden – ofte med et esoterisk tilsnitt – til slutt i Nyhetsdrysset <https://www.dialogos.no/myhetsbrev/> som Dialogos sender ut søndager. Se flere årganger her: <https://www.dialogos.no/phillips-minisnutt/>
Kontakt: Phillip Nortvedt, panon28@hotmail.com.*

PHILLIP NORTVEDTS 30 MINISNUTTER I NYHETSDRYSS 2020

Phillips minisnutt 5.1.2020

2020. Dette er tallet på det nye året. Og numerologer er allerede i gang. Om de finner ut noe, skal bli spennende å se. Ett er sikkert, historien kryr av slike angivelser. Bare tenk på tallet 0, om det nå er et tall? Hva var det som startet da, og hva var det som «sluttet»? Noen tall er sterkt knyttet til sifferet 7, og da er vi allerede inn på rytmene i livet. Til hele menneskeskikkelsen, både når det gjelder vekst, følelser og individualitet. En meget god biografisk øvelse er å se tilbake på livet under en slik synsvinkel: 0, 7, 14, 21 år, osv. Inn i dette mønsteret har vi andre innslag, som f.eks når solen står i samme stilling som ved fødselsøyeblikket, gjerne kalt «den nordlige måneknute», ved 18,6 år, 37,3 år, 56 år, osv. I alle disse tallene, er det ikke bare snakk om tro. De som ser på livet sitt under slike perspektiver, kan lett se en rekke empiriske hendelser. Ved 18-årsalderen er det mentale energier som gjør seg gjeldende under innflytelse av skytsengelen. Det kan dreier det seg om at viktige føringer i livet blir lagt. Når det gjelder 37 år, står denne alderen under påvirkning av erkeengelen. Ulike sosiale relasjoner kan nå gjøre seg sterkt gjeldende. For å gjøre det enda mer komplisert, er det også snakk om speilinger: 42-årsalderen med 21, osv. Mer overordnet er 33,33 tallet. Da dreier det seg større sammenhenger: Hva skjedde i 1900, 1933,3, 1966,6 og 2000? Den som har øyne; kan lese og se, og den som har ører; kan lytte og høre ... Vi får avslutte med å peke på at skal man danne visjoner, er det helt avgjørende å se seg tilbake først. Hva var det som var dårlig og fremfor alt bra i den tiden vi har bak oss. Med andre ord, få tak i de verdiene som vi bygger livene våre på; både individuelt og i hver enkelt sak som sådan. Mange glemmer dette, og da blir visjoner bare moteord uten reell kraft og innhold. Har man lykkes med dette, er tiden inne for å lage strategier. Videre å følge noen prioriteringer. Det er helt avgjørende å kunne si både JA og NEI til det ene og det andre. Først i en slik rekkefølge kan man begynne å tenke på at man er i stand til å beherske det noen kaller for målkompetanse. Det vil si at viljen kan få noe konkret materiale å arbeide med. Var det noen som snakket om nyttårsforsetter? Godt nyttår!

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 19.01.2020

FAKE. Ordet «fake» er etter hvert blitt et kjent begrep. Det kommer fra det engelske språket og er blitt stående som et uttrykk for «falske nyheter». Det kan også dreie seg om propaganda, villedende opplysninger og desinformasjon, listen er lang med mange muligheter. Til og med fortellinger utgjør en viktig del. Også i det statlige maktapparatet ser vi at man tyr til all verdens krumspring på de mest utspekulerte måter. Det opprettes endog falske Facebookgrupper for å påvirke i den ene og den andre sammenheng. Ofte så avansert at det ikke uten videre er lett å

gjennomskue. For eksempel at man knytter an til og infiltrerer grupper som arbeider med ideelle spørsmål. Da kan det endog oppstå interne fronter som egentlig burde være helt unødvendige. Man gjennomskuer ikke at noen har blandet seg inn på en uredelig måte. Her skal vi bare nevne et eksempel som dreier seg om antroposofien, men som egentlig også har paralleller andre steder. En tysk katolsk historieprofessor har skrevet tykke bind om Rudolf Steiner og åndsvitenskapen. Mange ble med rette ganske fascinert. Her kom det frem opplysninger man knapt hadde hørt om. Men i virkeligheten dreier det seg om «fake» på et høyt nivå. Fakta og løgner blandes sammen på en meget sofistisert måte. Det kan utenverdenen ikke uten videre gjennomskue, og således er denne professorens bøker nå blitt standardverker i den akademiske verden som det henvises til når det er snakk om Rudolf Steiner. Da er det ikke lett å imøtegå dette. I beste fall tar det lang tid fordi det har dannet seg et bilde, et førsteinntrykk hos den ene og den andre som ikke er så lett å få vekk. Særlig fordi interessante detaljer er blandet inn, mikset sammen med de omtalte løgnene. Her er det tre viktige ting man må passe på. 1) Man må ikke uten videre akseptere at motstanderen skal få bestemme premissene for hvordan man vinkler det hele. 2) Sakene må sees i en større personlig kontekst, da faller gjerne det løgnaktige på sin egen absurditet. 3) Alt bør belyses og settes inn i rammen av hva som var og er den gjeldende tidsånd; både med hensyn til politikk, økonomi og samfunnsspørsmål. Likeledes er det viktig å se på motstanderen; i hvilken sammenheng står vedkommende. Noen ganger kan en spørre seg om det kan dreie seg om avledningsmanøvrer. I dette tilfelle gjelder det den katolske kirken som i dag står oppe i den ene skandalen etter den andre. Men det aller viktigste er at man må komme seg på den rette siden av banen, og ikke bare blir stående i et passivt forsvar, men i en positiv offensiv. Således kan «fake news», falske nyheter og angrep føre til noe som løfter en videre.. Eller som en kjent advokat uttrykte det, man trenger motvind, da blir svevet høyere og lengre ... Men lett er det ikke, apatien kan fort sette inn når man opplever dagens nyhetsbilder.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 26.01.2020

VITENSKAP. Sist uke lød overskriften «fake». Nå skal det dreie seg om vitenskapelighet. På dette området, som jo er helt avgjørende for menneskehetens fremtid, hersker det i dag et kaos uten like. Det skyldes selvfølgelig ikke vitenskapens natur, med hvordan den blir brukt på den ene eller andre måte. Det er nærmest krigslignende tilstander hvor frontene blir mer og mer steile. Og på mange ulike områder, her skal vi bare nevne noen få; 5G-nettet, miljøspørsmålene, medisinsk forskning og militære formål. Bakteppet for alt dette er blant annet grådighet, redsel, usikkerhet, makt, mm. En rekke sjelelige egenskaper er i sving, og det skal man ikke kimse av. Tingene – saksforholdene – blandes inn i hverandre, slik at det ikke er lett å holde hodet og blikket klart. For eksempel kan det dreie seg om infiltrering av ideelle formål og bevegelser. Men også vice versa! Organisasjoner og mennesker som står for svært gode formål blir utsatt for mennesker med uklare og endog skjulte agendaer. Å kunne skille klinten fra hveten, heter et gammelt ordtak, men det ser vi dessverre lite av. I middelalderens skolastikk måtte man først gjengi motpartens standpunkter før man kunne komme med sine egne, der har vi fremdeles en del å lære! Vi kunne lage en liste hvor dette ikke er tilfelle. Men vi trenger elektrisitet, olje, og magnetisme. Rudolf Steiner nevnte endog en tredje kraft. Han skrev at denne kraften ville bli ødeleggende dersom ikke menneskene utviklet en tilsvarende moralsk kraft for å kunne balansere den verden vi mer og mer står inne i. Det er snart 100 år siden han påpekte dette, og det gjelder fremdeles. Dessverre finnes det ingen oppskrift som er lett å følge, men uten en mye større og dypere forståelse for mennesket og dets plass i evolusjonen og endog det kosmiske bilde og utvikling, vil det ikke gå. Selv om vi er i ferd

med å utforske mye av den ytre siden av verdensaltet, må vi som enkeltmennesker oppdage gåten og det gode i ditt medmenneske. Det er opp til deg.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 2.02.2020

NORDEN. Dersom man vil vite noe om hva som foregår utover det å følge med i media, kan det være nyttig med seminarer rundt militære og finansielle spørsmål. Mye er selvfølgelig skjult, men det er allikevel en forbausende grad av åpenhet om viktige spørsmål. Nylig kunne vi høre om investeringsmulighetene i Norden. Der var det ikke mye pessimisme å spore. Særlig når det var snakk om eiendomsmarkedet. Det har vært en jevn, og endog sterk utvikling de siste 20 årene på tross av alle slags finanskriser og lignende. Og det interessante er at investorer fra hele verden ser på Skandinavia som en sikker og trygg havn, mens det i resten av Europa den siste tiden har vært en stagnasjon og mer usikkerhet, både politisk og industrielt. En meget profilert nobelprisvinner i økonomi har vært nesten panegyrisk i sin omtale av den «nordiske modellen». Men hva er det egentlig? Jeg har tidligere brukt eventyret rundt Nokia som eksempel. Tre ting førte dette selskapet til å bli verdens mest verdifulle ved siden av Exxon Mobile. De hadde verken kapital eller oppfinnelser, men de hadde et råd som bestod av folk fra næringsliv, akademia og politikere. Dernest en likhetskultur – ingen stod over den andre i prinsippet, og lønningene var horisontale. En viktig effekt var at det oppstod en innovasjonskultur i konsernet. Trygghet og tillit var og er og vil alltid være grunnmuren for at man tør å komme frem med gode forslag til forbedringer. Dette har vært noe av kjernen i det nordiske. Så spørsmålet blir om vi greier å utvikle en slik tregrenet modell (likhet, rettferdighet og broderlighet) til et høyere nivå. Det dreier seg om at uselviske miljøer kan oppstå. I slike miljøer kan nyvinninger oppstå. En feil som nesten alle begår, er at man blir for opptatt av sak i stedet for først å utvikle gode mellommenneskelige relasjoner. Vi har fått et avgjørende hjelpemiddel i den såkalte Mikael's-imaginasjonen som Rudolf Steiner gav til sine nærmeste medarbeidere da Waldorfskolen ble grunnlagt i 1919. Slik sett kan Norden bli et forbilde for resten av verden. Forutsetningene er til stede; alle landene har sine særegenheter som kan utfylle hverandre på enestående måte. Nevnes bør også Island som reiste seg fra konkursen for bare få år tilbake. Dessverre blir Norden og Nordisk Råd bare en liten mygg som lever i all beskjedenhet i skyggen av EU.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 16.02.2020

THE RIVER. Gjennom alle tider har de store elvene vært kulturbærere. Helt fra uropphavet med Tigris og Eufrat som kronksempeler. Endog i dag er milliarder av mennesker knyttet til de store flodene, fra Chang Jiang (Yangtze) i øst til Amazonas i vest. Nilen er vel den elven fleste kjenner. Den er 6700 km lang. (Avstanden Oslo -Istanbul er til sammenligning 3213km med bil!) Som levende arterier i jordens organisme gir elvene liv til folk og fe. Og endog mange religioner er knyttet til disse vannløpene, slik som legenden om Isis og Osiris. Isis var knyttet til månen, og Osiris var selve solguden. Sammen fødte de barnet Horus. Men akk, Osiris ble lokket i en felle, han ble partert og delene av hans legeme ble spredt ut i alle verdenshjørner. Ondskapen var kommet til verden, et hakk videre etter syndefallet. Det finnes også en moderne myte, et eventyr om «floden». I Goethes lille skriv om «Eventyret om den grønne slange og den skjønne Lilje» dreier det seg om hvordan irrlsene trenger de fergemannen for å komme over elven som skiller denne verden fra det hinsidige. Etter hvert finner de frem til Liljen, blant annet ved hjelp av lyktemannen. Fortellingen er stappfull av symboler og metaforer. Blant annet heter det at den gode samtalen er viktigere enn all verdens

gull. Til slutt blir broen mellom den åndelige verden og den fysiske opprettet, slik at templet blir synlig. Menneskene kan etter hvert gå over denne broen takket være at den grønne slangen ofrer seg. Slik sett har disse historiene mye å lære oss: Hvordan kan vi i den oppsplittende verden med sine mange motsetninger finne tilbake til den store helheten? Det første steget er å forstå at dualismen som er så sterkt rådene, ikke er et sant bilde av vår eksistens. Bak de store diversitetene ligger det en monisme som kan binde alt sammen, dersom vi vil. «Floden» var speilinger av guddommelige innsikter. I alle himmelretninger beveger de seg, oppover, sydover, vestover og østover. Mange av dem er frie fra nasjoner og passerer den ene grensen etter den andre. Slik sett kan de store elvene være våre utfordringer til fredelig sameksistens. Men i dag heter det at himmelen finnes inne i oss, i hvert enkelt menneske. Der må vi søke og lete på en fri måte, for at fremtiden skal bære frukter. Ingen dogmer og teorier kan lenger hjelpe oss, bare en ærlig streben i de sammenhenger du står oppe i, det være seg i forretninger, produksjon, jordbruk, med mer.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 23.02.2020

DIALOGEN. Hvor mange møter, konferanser, seminarer som avholdes hver eneste dag over hele verden, er det ingen som vet. Men den ekte dialogen er stort sett fraværende. Rudolf Steiner antydte dette på en litt mer indirekte måte. Han sa at det gjelder å våkne opp i den andres sjel og ånd. Hva det vil si, kan en bare undres over. Noen elementer har vi antydte tidligere. Det dreier seg om å lytte seg inn på fire nivåer: Har jeg forstått hva vedkommende sier? Hva er budskapet? Hvor forbundet er vedkommende med sine uttalelser? Det fjerde og siste nivået handler om jeg kan fatte intuitivt det som dypest sett legges frem? Hva ligger bak ordene, som vedkommende selv kanskje heller ikke er seg helt bevist? Her er vi inne i det øvende element med nær sagt grenseløse perspektiver. Det handler verken om å være klarsynt eller velvillig, men å ha et ærlig ønske om å være fullt ut til stede. I menneskets åsyn ligger de største mysterier; hvor mange millioner av år har det ikke tatt for å utvikle dagens «moderne» personlighet som preger seg helt ut i de enkelte ansiktstrekk? Gjennom flere tidligere jordeliv. Det dreier seg nødvendigvis ikke om tro, men ganske enkelt å prøve å forstå hvilken strømning vedkommende er en del av. Alle har vi linker til fortiden uansett om man «tror» på reinkarnasjon eller ikke. Oppgaven er å forstå noe av dette, og komme ut av gruppetilhørigheten, klanen, familien, for å kunne skue den enkelte som et fritt selvstendig individ. Å kunne møtes på tvers av alle ytre bindinger var en av de viktigste målene da Rudolf Steiner nydannet det antroposofiske selskapet i 1923-24. For det første var det et like antall av kvinner og menn i styret, for det andre var det personligheter som ikke hadde det «lett» med hverandre. Således var Steiner også her langt foran sin tid. Den dag i dag er det ikke lett for oss å møtes i det åpne rommet, hvor sympati og antipati må tre litt tilbake, for at saken selv kan tale fritt. Vi kunne liste opp et titalls viktige saker hvor vi som moderne mennesker ikke når frem, og antroposofene er ikke unntatt disse utfordringene.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 1.03.2020

OM Å LESE. Vi har tidligere snakket om å høre; å lytte. Noe lignende gjelder det skrevne ord. For det første dreier det seg om å forstå teksten. Det trenger ikke alltid er være enkelt. Anslagsvis faller allerede her de aller fleste av lasset når det gjelder ting som er litt vanskelig! Det er det lille ekstra som kreves. Dekanus på det juridiske fakultet, professor Andenæs, sa i sin tid at det som skilte de virkelige gode studentene fra de andre, var de som satt 10 minutter ekstra på lesesalen hver dag. Og det gjelder ikke bare de som forsøker seg på antroposofien.

En nobelprisvinner i medisin uttalte i sin tid at selv innenfor hans eget fagfelt, skrev folk forbi hverandre! Språket har blitt globalt med alle slags nyanser i selve tolkningen. Har man så kommet forbi den denne første sperringen, står nye utfordringer for tur: Hvilke kontekster kan det dreie seg om? Finnes det interessante sammenhenger i artikkelen selv, og hva har andre ytret om samme tematikk? Så kommer vi til det tredje stadiet: Hvem er det som skriver? Har vedkommende noe på hjerte eller er det bare oppgulp og floskelartig? Og enda verre, er det skjulte agendaer ute og går? Facebook må for eksempel luke ut titalls millioner av slike meldinger hvert eneste kvartal. Når denne ryddefasen er gjennomført, er vi klar for fjerde fase: Kan det som leses ha noe å si i den aktuelle situasjonen og peke på ting som kan få oss til å våkne opp til dypere forståelser, endog handlinger? Det kan skje når språket blir til kunst, er rytmisk, virker levende. Det er forskjellige måter å si ting på. Språkånden kan vise seg helt inn i det skriftlige. Det prosaiske beveger seg mot det lyriske, slik at ikke bare intellektet blir aktivert. Da kan den lykkelige leser merke at følelsene også kommer i sving. Kunst og viten smelter sammen. De store mestrene kunne make noe slikt. Du må lære deg til å lese på en annen måte. Da kan gamle visdomsord tale til oss den dag i dag, og antroposofien kan bli til en skattkiste. Det merkelige er at i vår opplyste tid greier vi ikke en gang å bli enige om faktagrunnlaget for hva vi snakker om. I media hopper man gjerne rett inn på tredje nivå hvor følelsene rådene, uten det basiske grunnlaget. Ikke rart at det blir kaos helt opp til politisk toppnivå.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 19.04.2020

SVARTE NATTEN er et begrep som av og til dukker opp i finanskriser, og det har vel aldri vært så gyldig som i disse dager. Vi står dessverre overfor katastrofer innenfor hele menneskesamfunnet, hvor mange nå er uten jobber og muligheter til å innfri sine forpliktelser. For ikke å snakke om det sosialpsykiske og endog hele ernærings situasjonen. I en årrekke har public management og samfunnsøkonomer fått lov å herse med oss. Nu er forhåpentligvis den tiden forbi. Det går ikke an å betale seg til verken medisiner eller mat når landene selv trenger ressursene i vanskelige tider. Men «svarte natten» har også et åndelige aspekter. Rudolf Steiner ytret seg i sin tid om at en meget viktig beskyttelse for hvert enkelt menneske. Å bære med seg gode og spirituelle tanker inn i søvnen, inn i svarte natten. Finn frem noen dype sannheter før kvelden er omme, og reflekter over de gode tingene i livet som ikke er av materiell karakter. Da blir det også lettere å holde frykt og negative tanker borte. Og hvorfor ikke også prøve en enkel bønn. Natten kan bli vår sterkeste ressurs.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 10.05.2020

LYSE DAGEN. Sist snakket vi om svarte natten. Men lyse dagen finnes jo i tillegg. Den har også sine hemmeligheter og dybder som blant annet har røtter i nattens mysterier. I København holdt Rudolf Steiner et foredrag om Menneskehetens åndelige ledelse. Der fortalte han i enkle ordelag om hvordan de største tildragelser i livet faktisk finner sted i de tre første leveårene; i det vi reiser oss opp; lærer å snakke; og begynner å tenke, og derved kan bli til et jeg. Alt skjer i det helt ubevisste, for nesten ingen kan erindre noe før dette er på plass. Man kan spørre om dette er en parallell til nattens ukjente påvirkninger og hendelser. Vi kan nærme oss disse kreftene gjennom å bli mer og mer bevisst hva vi gjør, hva vi tenker og hvordan vi taler hver eneste dag. Det kan det være nyttig å memorere: Hva slags tanker «omgir» jeg meg med. Er det bare ego-refleksjoner? Eller finnes det noen idealer igjen fra oppveksten som kan pleies og utvikles videre? Er det noe i det daglige som jeg blir inspirert

over, som gir nye horisonter og vyer? Er jeg åpen for andres synspunkter som går på tvers av min vanetenkning? Neste stadium dreier seg om talen. Hvordan kommer vi ut av «flosklens verden» og taler ut fra indre engasjement. Det må ikke forveksles med retoriske gaver. Det dreier seg rett og slett om å forbinde seg inderlig med det man snakker om, slik at det ikke bare har en materiell karakter. Det siste nivået er merkelig nok det «fysiske». Hvordan omgås jeg tingenes verden. Steiner snakker om at laboratoriebenken i fremtiden må bli til et alter. (I sannhet et betimelig utsagn i våre dager). Helt inn i de hverdagslige detaljer kan man forfølge slike ting. Trenger jeg meg foran alle andre på trikken, hvordan åpner jeg døren, hvordan drikker jeg av glasset, osv, osv. Erkjennelsen ligger så og si i fingertuppene. Alt dette, som jeg har gjort, sagt og tenkt i løpet av dagen, tas opp og bearbeides i den sorte natten, og kan slik bli til fornyende krefter og innsikt neste dag. Men det kreves at vi etterhvert blir oss dette bevisst. For det er ikke noe hokus pokus. Det esoteriske, det åndelige, kan således bli mer og mer konkret. Ifølge Steiner er det tre åndsskikkelser som møter oss i vårt daglige strev; engelen i det personlige som skytsånd, erkeengelen i våre sosiale forbindelser (vår folkeånd), og archai som leder av den tiden vi befinner oss i. Men i motsetning til de tre første leveårene, må vi bli oss bevisst vår tenkning, det talte og våre handlinger i voksenalder. Gjennom det kan mennesket og menneskeheten igjen komme på rett spor.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 17.05.2020

GRÅTT. Etter svarte natten og lyse dagen, ser vi gråsonen komme inn i moderniteten. Da undertegnede reiste rundt i Øst-Tyskland i 1991 etter murens fall, var alt grått, ingen farger noe sted. Er det diktaturet stempel? Så ser vi det merkelige fenomenet her i den vestlige kapitalismens verden, hvordan det ene signalbygget etter det andre står frem uten verken former eller farger; museer og finanskvartaler, grått i grått. Gjør det noe med sjelen vår? Har en fargeglade verden noe med immunforsvaret å gjøre? Heldigvis finnes det gode eksempler: Flere store offentlige prosjektledere har latt seg inspirere av Rudolf Steiners fargeimpulser, endog Deutsche Bundesbahn. Og i moderne salgspysykologi har for lengst fargenes kraft fått oppmerksomhet. I Steinerskolene setter man sogar fargene i sammenheng med barnets utviklingstrinn. Hva ville livet være uten den blå himmelen og de grønne trærne? Og det ildfulle røde som gir oss energi, helt inn i det meditative. Det finnes til og med noen menn som tør å gå rundt med en gul skjorte eller genser, til glede for oss andre.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 24.05.2020

FARGENE. Det siste året har man kunne skue noen grandiose regnbuer. Rødt, Orange, Gult, Grønt, Blått, Indigo og Fiolet er gudenes budskap til oss. Den mest optimale hendelsen var vel de tre regnbuens på årsdagen for terrorhandlingen i Regjeringskvartalet og Utøya, hvor den ene av buene senket seg ned i selve sprengningscenteret. I vår materielle verden vil jeg henvise til et nyåpnet kjøpesenter: Inngangsdørene er i massiv eik med glass og messing. Så åpner det seg bølgende vegger i knall gul. Kjolekreasjonene henger fritt og ledig, hvem kan motstå noe slikt. Etter denne «bomben» av fargekombinasjoner ledsages man videre i dust lyseblått med innebygde karnapper. Så åpner det seg opp med marmorsøyler og en vegg har slyngplanter (i plast) omgitt av himmelsk overlys. Dette er nok paradiset for kjøpeglade mennesker. I nedre etasje finner vi de lekreste spiserier. Mykt pianospill følger med. I toalettområdet er dekket med panelplater i ask. I taket er det en blomstereng som titter ned på oss. Frontfagene er et helt speil dersom du kan tåle å se deg selv etter å ha svidd av noen tusenlapper. For oss vanlige jordiske kan vi slippe unna med en «latte» til 42 kr.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 31.05.2020

PINSEN. Vi feirer jul og påske ved å se tilbake på det som skjedde for 2000 år siden. Men det er også to fester som peker mot fremtiden; pinse og mikaeli. Pinsen dreier seg om det frie individet. Mikaeli om det uselviske mennesket. Mange av oss lever i den illusjonen at vi allerede har nådd frem til friheten i den vestlige verden. Men så kom koronaen og fortalte hvor skjørt dette er. Både for enkeltmennesket og samfunnet. Totalitære tendenser popper opp både i den ene og den andre sammenhengen. Frihet krever både våkenhet og engasjement. Det er ikke noe vi allerede har erobret. Og den må kontinuerlig gjenerobres – gjennom vår indre «geist». Greier vi å innse i hvilken grad samfunnet er basert på indre og ytre makt? Det er kun en dypere bevissthet og årvåkenhet som kan hjelpe oss mot alle de utfordringene som du og jeg og vi står ovenfor i den tiden som kommer. Det være seg pandemier eller økonomiske og demokratiske katastrofer. Med andre ord: Frihet under ansvar. Pinsen gav oss friheten i sin tid, ansvaret må vi selv bære.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 14.06.2020

RATIO. I uker og måneder har vi levet med kjente og ukjente trusler. Så og si alt har vært stengt ned og skapt forvirring, ja endog angst. Myndigheter og fagfolk har ikke uten videre vært samstemte. Nå ser det ut til at skadevirkningene av arbeidsløshet, reiseforbud, med mer vil bli langt større enn selve viruset. Så kom det skrekkelige drapet i Minneapolis. Millioner av mennesker verden over samlet seg som sild i tønne. Hvor ble det av viruset og smittefarene? Hvordan kunne man plutselig la all fornuft forsvinne som dugg for solen? Vi får bare håpe at det kjempestore offeret som ligger bak pandemien (dersom det var det) ikke har vært forgjeves. Uansett hva man måtte mene og tro, så burde det være mulig å ta et steg tilbake for å få et overordnet blikk på det som foregår. Hvis sykdomsbildet er så alvorlig som myndighetene sier, har vi stått overfor en tøylesløs adferd. Da vil vi stå meget dårligere rustet dersom en ny og sterkere trussel skulle komme. Men det kan også være at vi har vært vitne til massiv overdrivelse. La oss håpe at stadig mer fakta kan komme på bordet i tiden som kommer.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 21.06.2020

KRISTUS SOM KARMAS HERRE. Noe av det mest sentrale og mest merkelige vi kan finne i antroposofien er Steiners utsagn om Kristus som karmas herre fra og med det tyvende århundre. Både begrepet karma og Kristus er ganske ukjent for de fleste mennesker. Og når det da endog påstås å være en sammenheng, blir det enda mer uforståelig. Det er ikke bare snakk om skjebne som sådan, men også om gjentatte jordeliv. Vi har alle en fortid som mennesker, og derved også en fremtid. Og vi må selvsagt alle ta ansvar for det vi har gjort og gjør. Men i motsetning til Nietzsches pessimisme med et evig vedvarende hjul og herskermennesket, er det i antroposofien tale om en kvalitativ lysende fremtid. En fremtid hvor Kristusvesenet trer til i alle mellommenneskelige forbindelser. Det personlige ansvaret blir dermed noe som det går an å bære. Den ekte friheten hvor man viser hensyn og empati, er da en forutsetning. Dette helt uavhengig av makt og posisjon. Ingen postulater og slagord holder mål i denne forbindelse, kun et forsterket fokus og oppmerksomhet på hverandre vil duge.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 28.06.2020

KORONA. Tross alle drastiske og til dels ubetenksomme forholdsregler har ikke spredningen av koronaen stoppet opp. Har vi så lært noe av det siste halvåret? På den ene siden ble det fort et kaos på mange områder hvor en kraftig desinformasjon blir brukt i omgangen med statistikker. På den andre siden har det kommet til syne dels sterke totalitære tendenser. Hvordan vil det gå dersom vi ikke greier å finne en balanse mellom disse ytterpunkter helt inn i dagliglivet. Vil de ytre truslene og frykten styre livet og samfunnet? Det har den siste tiden kommet frem hvordan mektige personer og globale foretak gjennom flere år har laget scenarier om pandemier. Og som kjent ligger da løsningen i å vaksinere 7 milliarder mennesker. Alt dette og mer til er for lengst plottet inn i store databanker, og det dreier seg om gigantiske fortjenester, til og med uttalt av Bill Gates selv i et intervju. Om vi vil være med på en slik galskap hvor nye vaksiner ikke har vært prøvd ut over lang tid, gjenstår å se. Vi må skjønne at dette ikke bare dreier seg om vaksine eller ikke. Pandemien har allerede vist oss at alle livets forhold blir berørt: Hvordan vi lever, hvordan vi omgås hverandre og hvordan vi greier å danne oss meninger basert på sunt folkevett. Slike ting er også viktig for å ha et godt immunsystem. Og tilliten, håpet og troen på at det også finnes gode makter som kan og vil hjelpe. At vi alle har en god skytsånd, og at det individuelle henger sammen med den kraft, tidsånd, som vil oss vel.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 2.08.2020

BROEN. I myter og sagn kan vi høre om broen. Slik også i Draumkvedets Gjallarbrui og Bukkene bruse. Det dreier seg om å komme over til den andre siden. Men hva er nå det, og hvorfor møter vi motstand av slike sterke dyr? På den største broen over Akerselven i Oslo har Dyre Vaa skapt fire skulpturer hvorav tre strever med dyrene: Kvitebjørn kong Valemon, Veslefrikk med fela og Kari Trestakk. Mens den fjerde er fra et nasjonalt epos. Ut fra dette kan vi spørre om det er noe inne i sjelen som skal overvinnes? I moderne selvutvikling snakkes det om frykt, arroganse og hat inklusive sykkelig fordømmelse av andre. På nettet og i samfunnsdebatten er det i dag ikke vanskelig å gjenkjenne disse elementene. Symboliserer disse tre dyrene noe vi trenger å få øye på hos oss selv først? I antroposofien blir det også pekt på den såkalte dobbeltgjengeren. I den skikkelsen er alt gammelt og dårlig karma samlet opp. Så da kan det vel være en tanke å rydde litt opp – også for vårt eget helbred. Gjennom alle de gamle kulturene synes dette å være et evig tilbakevendende motiv. Da ikledd slike eventyr som vi begynte med. «Kjenn deg selv», het det i templet i Delfi. Den siste skikkelsen er Peer Gynt som er tatt av reinsdyrbukken, som også har sitt å stri med.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 16.08.2020

MER KORONA? Det har kommet en rekke gledelige statistikker rundt epidemien: Våren 2020 har færre dødt enn de siste årene i den vestlige verden (totalt av sykdommer), og koronaen utgjør en svært liten del av helhetsbildet. Og det er også helt signifikant at det er særlig mennesker over 81 år som blir rammet, selv om det selvsagt ikke er til noen trøst. Men det kan hjelpe oss til å forstå hva det dreier seg om. Det er nå kommet rettsmedisinske rapporter fra flere land, hvor man har foretatt obduksjoner av de rammede. Ikke en eneste en har dødd av korona men med korona. Så da kan man saktens lure. Det finnes etter hvert flere modige medisinske eksperter som stiller spørsmålsteget med hva vi får høre fra media og myndighetene, og som endog går imot de offisielle versjoner. Nå som testresultatene viser tegn til en ny oppgang med dertil drastiske virkemidler fra politikerne, er det viktig at vi

fortsetter å stille spørsmål med det som skjer, uansett hva vi måtte mene og tro i utgangspunktet. Med koronaen har noe nytt kommet inn i verden som vi ikke er vant til. Spørsmål som angår oss både fysisk, sjelelig og mentalt/åndelig: Hvordan kan jeg styrke immunforsvaret? Hvordan unngå frykten? Og hvordan kan vi skjelne mellom det som er sant og rett, og det som er propaganda. Hva er det koronaen vil fortelle oss; er det i det hele tatt en epidemi, og hva vil være dens følger i årene fremover?

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 30.08.2020

Rudolf Steiner. Atter en gang nevner vi Steiner i denne spalten. Det finnes en rekke meget interessante spirituelle lærere i verden for tiden. For eksempel Sadhguru fra Østen, Tony Robbins her i vest, og en skikkelse i midten, Eckhart Tolle, som er opptatt av at vi skal leve i nuet, samt å overvinne egoet. Tolle har solgt over 15 millioner bøker. Hos andre spirituelle ledere dreier seg også om de fleste av livets områder som pustøvelser, ernæring, ulike bevissthetsøvelser og hvordan man kan endre seg selv. Som sagt mye å lære, dog også noen ganger med små og store overtramp, blant annet når det gjelder vår egen frie vilje. Et av utsagnene fra Satya Nadella, administrerende direktør i Microsoft, kan også bidra til å endre livet totalt: «Du må elske det du gjør.» Merkelig nok har Steiner sagt det samme for over 100 år siden, dog et stykke videre forbi egoet. Han kalte det «kjærlighet til handlingen». Det andre Steiner er alene om er sammenhengen mellom menneskets tanke, følelse og vilje med samfunnets tre hovedpilarer; frihet, likhet og broderskap. Og sist men ikke minst den eteriske Kristusskikkelsen og alt som har med oppstandelse å gjøre. På dette sentrale punktet står Rudolf Steiner fortsatt alene.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 6.09.2020

100 000. Et politisk parti vil plante 100 000 trær i Oslo. Men hvorfor ikke 1 million epletrær, 4 for hver husstand. Det skulle bli rundt 80 millioner trær i hele Norden. Til hvert tre burde man ha minst 10 bærbusker og dertil en liten grønnsakshage. Etter hvert også enkel dyrehusholdning, høner mm. Slik det var mange steder under krigen. Da ville det bli slutt på all arbeidsløshet, ingen ville ha dårlig økonomi, bare glede og ansvar. Selvsagt måtte en del av dette administreres, og vi har jo et rettsvesen og en forvaltning allerede. NAV kunne gå over til automatisk utbetaling av borgerlønn, innbefattet til sine egne ansatte. En kan videre tenke seg en rekke bieffekter, som birøkt med honning, safting og sylting og en bedre helse. Og ikke minst det sjelelige, gleden over blomstringen og den påfølgende høstingen. Sosiale fester kunne igjen foregå rundt årstidene. Og de megastore utgiftene til helsevern ville halveres. Så hva skulle vi da gjøre med alle pengene? Bygge ut videre, utvikle nye teknologier? Det er jo allerede et selskap som heter Apple (eple). Alt dette vil hjelpe mennesker og land over hele verden. Det ville ikke lenger finnes sult og fattigdom. Eller slik det heter i Eddaen: En ny verden vil stige frem. Og glem ikke; det hele startet jo med et eple i Edens hage.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 20.09.2020

ANGST. Sjelelige lidelser og alle slags psykiatiske plager utgjør en av de største helsepostene i det moderne samfunnet. Nietzsche var vel en av de første i vår tid som måtte lide under dette. Han prøvde å finne en fruktbar forbindelse mellom vitenskap, kunst og

religion. Men fant ikke støtte noe sted, bortsett fra hos Rudolf Steiner. Men da var det for sent. Livet var blitt for abstrakt, og da er ikke angsten langt borte. Under Nürnberg-prosessen ble en av de fremste nazitoppene spurt om hvordan de kunne forlede et helt folk. Han svarte da at det egentlig ikke hadde noe med nazismen å gjøre. Det handlet om å skape frykt hos menneskene. Utfra det kunne de gjøre hva de ville. Så kan vi spørre hvordan angsten lever i den korona-tiden vi nå er inne i. Ifølge et internt notat fra det tyske innenriksdepartementet var det snakk om å skape frykt i befolkningen i den nåværende situasjon. Tro det eller ei. Uansett blir spørsmålet om det er mulig å få en best mulig forståelse over hva som foregår. Og særlig om det er mulig å gripe fatt i det positive, i det beste som ligger som spire i menneskeheten. Det greidde vi ikke i 1933, men nå etter snart 100 år burde mulighetene være adskillig større. Det første steget på veien vil være å forstå mer om hva angst og frykt dreier seg om. Men det er ikke lett, med alle dens aspekter.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 27.09.2020

KJÆRLIGHET. Er kjærlighet det motsatte av angst og frykt? Men selv da er ikke oppskriften enkel. Det blir for stort og omfattende. Så vi trenger noen støttepunkter: 1) En god øvelse hver kveld eller morgen er å finne tre saker man kan være takknemlig overfor. På den måten er det lettere å unngå sinne, irritasjoner og frustrasjoner. 2) Lytte til hva andre har å si. Det de egentlig prøver å formidle. 3) Vente med å dømme, bedømme. 4) Se seg rundt, iaktta verden med interesse, uten å tenke, bare observere. 5) Øve på finne noe godt hos de personer som man ikke liker. 6) Elske det man gjør. Å lete etter de små grepene som skal til for at det kan skje. Så til sist det 7. rådet. Å finne trygghet, kjenne tillit overfor det gode i verden. Fokuserer på hendelser og gjerninger, – som ofte er de helt enkle tingene. Slik kan vi bygge opp et sjelelig immunforsvar som bidrar til å holde frykten og angsten på en armlengdes avstand. Det ble sagt at under Tsjernobylnkatastrofen, praktiserte en gruppe klosterbrødre slike leveregler for å nærme seg kjærligheten. Ingen av dem tok visstnok skade. Det finnes flere slike eksempler. Men som moderne mennesker vil vi gjerne at ting skal være vanskelige, for da trenger vi ikke å forandre noe eller gå inn i en øvende modus. Da kan vi leve videre inne i egoet vårt og den komfortsonen vi alltid har hatt.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 4.10.2020

INDIVID OG SAMFUNN. Det er ganske besynderlig hvilke sammenhenger det finnes mellom det globale og det enkelte individ. Boligene våre er stappfulle av varer, produkter og tjenester fra hele verden. Vi reiser til fremmede land og hører nyheter fra den andre siden av kloden. En dissident fra Kina fikk Nobels fredspris for noen år siden. Slik kunne vi ramse opp videre. Men hva med den ekte autentiske, etiske individualismen hos hver enkelt av oss? På Antropos forlag er det nå kommet en bok som omhandler dette viktige temaet. Det dreier seg om en rekke foredrag av Karl-Martin Dietz, oversatt av Terje Christensen og Geir Hågvar. Her skal bare ett kapittel nevnes: Om å handle ut fra seg selv: Den nye individualismen. Den enkelte på vei til friheten, de indre forutsetninger og samfunnsmessige følger av denne nye individualismen. Et arbeidsliv mellom selvstendighet og kollektivitet. Selv om foredragene ble holdt i 2011, er det brennaktuelle temaer! Jeg kan bare si, løp og kjøp. Så skal der også nevnes Arne Øgaards siste bok, De ensommes forbund og ondskapens gåte.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 25.10.2020

DE GODE HJELPERNE. Noen kjenner dette eventyret fra barndommen, og særlig de som har gått på Steinerskolen. Det er Askeladden som søker prinsessen og det halve kongeriket. På sin vei møter han en gammel mann som trenger hjelp. Brødrene til Askeladden avviser arrogant den gamle kallen, mens Askeladden deler det han har. Dermed får han skuten som kan gå både til lands og vanns. Etter hvert møter han 7 originaler som alle får være med på ferden. For å møte kongens krav trenger han hjelp fra alle sammen. Det dreier seg blant annet om å hente vann fra verdens ende. Men der lykkes den gode hjelperen av trollet og faller i søvn. Hva med oss? Sover vi slik vi at ikke finner frem til den livets kilde som vi trenger for å styrke oss i alle viderverdigheter. Hvordan får vi i det hele tatt øye på trollene som gjør oss søvnige, slik at vi ikke finner det beste i oss selv, til livets vann. Eller blir vi for tørste i jaget på alt som er rundt oss av trivialiteter, slik at vi ikke får øye på de 7 gode hjelperne og tar de med ombord i skuta. Hva kan vi støtte oss på? Her er noen forslag: Tillit til oss selv og andre, gavmild og raus, håp og humor, oppmerksomhet mot din neste, finne indre ro og erindre de gode tingene i livet, øve takknemlighet for de minste ting, det jeg næres av, å kunne be om hjelp. Det ble 7 til sammen.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 1.11.2020

KRISCHNAMURTI. Vi har tidligere nevnt noen store mestere i samtiden. En av de aller største var Krishnamurti (1895-1986). Blant annet fordi han ga avkall på å være den kommende verdenslæreren, og avviste alle former for guruvirksomhet, også hos andre. Det ligner jo mye på Steiners synspunkter. Så får vi atter en gang repetere den store «forskjellen». Det dreier seg særlig om Golgata og oppstandelsen. Ifølge Steiner har som kjent Kristus bare levd en gang som menneske. I vår tid virker Kristusskikkelsen inn i den verden hvor livskreftene utfolder seg. Det er jo bortimot umulig å forstå uten videre. Så gjentok da Steiner Paulus sitt utsagn i sin tid: «Ikke jeg, men Kristus i meg.» Det dreier seg altså om å finne kilden til overhodet å kunne forstå livets største mysterium ved å ane himmelriket i oss selv. Hvor skal det ellers være i en tid hvor kaoset råder på område etter område. Historien har lært oss at ytre ledere fører til makt og tvang. Bare det som ligger i sanne dialoger og menneskemøter kan forhindre de totalitære kreftenes fremmarsj.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 8.11.2020

EKSPERTENE. Vi står overfor et ekspert- og rådgivervelde uten sidestykke i historien. Men det hjelper tydeligvis ikke. Ekspertter og ledere går på de største blemmene, gang etter gang. De trodde i sin tid at det ikke fantes olje i Nordsjøen. Og da den ble oppdaget, var det særlig en mann som sørget for at det hele ikke ble gitt bort på billigsalg. Historien fortsetter med enorme tap i det som var tidligere het Statoil. Idiotiske beslutninger som vanlig folkevett ville holdt seg langt unna. Det hjelper tydeligvis ikke med skyhøye lønninger, snarere tvert imot. Det skaper et usunt miljø, langt fra hverdagens nøkternhet. Ektefellen til en av lederne i et av verdens største selskaper, sa i sin tid at selskapets styre levde i sin egen drømmeverden. Rudolf Steiner brukte andre ord angående de politiske lederne før den første verdenskrig vedrørende det å være bevisst tilstede. Når det gjelder det amerikanske presidentvalget, har kommentatorer og galluper atter en gang dummet seg ut. Og når så analysene strømmer inn, kan vi sitte og høre den ene sjablongen etter den andre bli fortalt. Hvor er de observante spørsmålene? Eller er det bare makt og maktkonstellasjoner som alltid skal styre agendaen? Så lenge vi ikke spør oss hva og hvorfor ting skjer, vil verden fortsette å lide under

beslutninger vi ikke gjennomskuer. Det gjelder i så vel små som store ting. Ja, endog i spørsmålet om vår egen frie vilje. Vilje til å forstå, vilje til å handle. Som nevnt uttalte en kjent indisk guru at ignoranse er kilden til verdens ondskap.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 15.11.2020

AUTORITET. Sist snakket vi om eksperter og ekspertveldet, og hvor ofte de tar feil. Svensken Hans Rosling ble verdensberømt på å vise hvordan selv internasjonale topper innenfor vitenskap og finans var uvitende om de mest elementære ting som foregår her på jorden. Det er jo både overraskende og fascinerende. Men virkelig farlig blir det først når ekspertisen blir brukt til å ta politiske beslutninger. Og når deler av beslutningsgrunnlaget blir hemmeligstemplett. Samtidig som motstemmene blir avfeid som konspirasjonsteorier. Det handler ikke først og fremst om å ha rett. Men at saken blir åpent belyst fra forskjellige sider. Som det ene ytterpunktet kunne man si er de som lojalt stiller seg bak myndighetenes anbefalinger og påbud. Motsatt de som opponerer mot de fleste sakene. Man kunne spørre om det ikke finnes en balanserende midte. Det sies at nazismen stjal fortiden fra oss, og kommunismen ranet fremtiden. Men nåtiden står vi midt oppe i alltid. Har vi lært noe fra det forrige århundret? Ved en stor steinerskole i utlandet var det over lang tid en sterk konflikt som holdt på å bli helt lammende. Saken ble løst av en utenforstående konsulent som foreslo at lederne for de to uforsonlige fløyene skulle få mandat til å lage ett felles forslag! Da det skjedde, var den årelange striden over etter noen måneder. En ting er ganske sikkert. Det er ikke teknokrater, politikere eller autoriteter som kan gi oss det vi trenger. Først når ulike parter bruker sunt folkevett, vil vi kunne se lyset i tunnelen. En annen ting som vi vanlige dødelige kan gjøre, er å lete etter alle lyspunktene. Finner vi det i de små tingene, da vil det også bli lettere å få øye på de store etter hvert.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 22.11.2020

AUTORITET II. I hele den moderne tiden har det vært harde kamper om autoriteten. Rundt 1900 hadde vi dekadente styreformere i de fleste ledende land: Storbritannia med en gammel dronning, keiser Vilhelm II i Tyskland, Franz Josef i Østerrike-Ungarn (selv om han var en godmodig patriark). For ikke å snakke om tsarveldet i Russland og synet på paven. Den indre autoritet var mangelvare, og selv den ble forsøkt erobret på ytre vis ved at teosofene lanserte en ny verdenslære. Og som vi vet skulle det bli mye verre. Så kan vi spørre ganske provoserende om det er noe bedre i dag. Har vi lært noe? Følger vi blindt alt det som kommer utenfra, eller har vi en indre kraft, en indre kilde som kan balansere det ytre. Mesteren sa i sin tid at vi skulle gi keiseren det keiseren er. Det kan vel fremdeles være gyldig. Ifølge Rudolf Steiner har menneskeheten på 1900-tallet fått en ny kraftkilde som både er individuell og almen universell. Allerede millioner har erfart en lysende skikkelse, blant annet ved nær døden-situasjoner, hvor det i fullstendig frihet blir spurt om hva man har gjort med livet sitt. En opplevelse av ultimat kjærlighet uten noen form for kritikk. En slik erfaring vil man jo gjerne beholde, men det blir for mektig. Derfor er det meget interessant at en amerikansk psykiatiker kunne oppleve noe av den kjærlighetskvaliteten i dagliglivet hos menneskene. Så kan vi spørre om vi i vårt indre har en kilde til toleranse og kjærlighet, som verden sårt trenger og som kan danne en balanse til den teknokratiske autoritet som blir sterkere og sterkere, slik at vi ikke ender opp i robotsamfunnet hvor alt blir styrt utenfra.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 29.11.2020

SYNKRONISME. Det dreier seg blant annet om tilsynelatende like ting som skjer parallelt. Men det kan også være fenomener som har samme svingningstall. Om det finnes noen dypere sammenheng, er en oppgave for de kloke. Men når den utrolige svindelen ved atomreaktoren i Halden nå dukket opp, etter to snutter om autoritet og ekspertise og hvilken farlig kombinasjon det kan være sammen med politiske føringer, er nok ingen synkronitet, men allikevel litt merkelig. De fleste opplever vel ganske ofte forunderlige parallelle hendelser. Gjerne helt prosaiske ting. Det kjører en knall rød Ferrari ned Bogstadveien, så like etter kommer en knall gul. Observert en eneste gang i løpet av over 40 år. Slike ting foregår også på det store planet. Men da ofte mer i rytmer. Det finnes en rekke slike hendelser i livene våre, et titalls som er helt essensielle. For eksempel 18 2/3 årsrytmen (måneknute), hvor sol og måne står på tilnærmet samme plass i kosmos som ved fødselsøyeblikket vårt. Og hva skulle vi gjort uten døgnrytmen, ukesrytmen, og så videre? Så har vi også en solrytme på drøyt 11 år. Tar vi en tredobling, får vi livsløpet til den store mesteren. (Egentlig bare drøyt 3 år.) Så da får vi $11 \times 3 = 33$ år. Vi snakker om tallenes magi. Det som virkelig er utfordrende i vår tid, er når de store datamaskinene beveger seg inn i denne verden som tidligere var forbeholdt kosmiske krefter og hendelser. Vi får agendaer hvor de aller største konserner bruker hundrevis av milliarder på å forme fremtiden på godt og ondt. (Agenda 2030 osv.) Kan vi opprette balansen ved se forbindelsene vi for eksempel har med kosmos, helt inn i det enkelte åndedraget? Eller går det i glemmeboken, før vi har forstått det?

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 13.12.2020

DEN STORE REISEN. Masseturismen begynte for rundt 60 år siden. En av grunnleggerne var merkelig nok en prest. Så har vi etter hvert fartet verden rundt på jakt etter opplevelser. Men også i historiens gang har det vært store folketog, som har vandret bort fra elendighet og katastrofer. Fra det gamle Atlantis gikk det for eksempel en nordlig og en sørlig folkestrøm helt over til Asia. Ofte har reisen foregått både på det ytre så vel som det indre planet. Slik også med de tre hellige konger fra øst, som fant frem til Betlehem. De ble ledsaget av julestjernen den gangen, som var en konjunksjon av Jupiter og Saturn, derav det sterke lyset. En slik optimal sammenstilling finner også sted i år, 21. desember – for første gang på 800 år. Nå som vi lever i en tid der den ytre reisingen er sterkt neddempet, trenger vi mer og mer til indre ekspedisjoner på vår egen utviklingsvei. Kan vi finne julestjernen i vår egen sjel? Og har menneskeheten en felles indre lyskraft, som vi kan øye på hos den andre, vårt medmenneske, slik at det kan oppstå felles sterke konjunksjoner mellom oss? En kraft som kan motstå ytre trusler? Slik de tre vise menn som kan veilede oss i tanke, følelse og vilje (gull, røkelse og myrra). De tre gavene til Jesubarnet, som det trengte for å fullføre sin misjon. Det finnes en rekke betraktninger om dette i det tyske språkfeltet. Her hjemme er det også noe, blant annet Winfried Walthers bok som nylig har kommet ut.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 20.12.2020

DEN STILLE NATTEN. Hvert år har vi den stille natten hvor både hyrder og vise menn fant frem til stallen med den lille krybben. I dag er det ikke mye å se. Alt er gjemt nede i krypten i en kirke i Betlehem, midt i en sone av trengsel og nød. Så hvor kan vi da finne den stille stunden vi trenger i en travel hverdag? Et sted hvor både vise konger og enkle mennesker kan finne ro. Finner vi balansen i oss selv mellom klokskap og naivitet? Eller blir visdommen til kynisme og naiviteten til dumskap? Kongene måtte ofre og hyrdene hadde gaver. Slik sett

kunne barnet fødes og vokse opp, selv om det ikke var plass i herberget. Nå vet vi både fra Olav Åsteson i Draumkvedet og antroposofien at det er 13 hellige netter og dager. Det starter julaften med hyrdebarnet, og ender den 6 januar med kongebarnet. Vi snakker altså om to Jesubarn. Dermed er det en dobbel kilde som forenes i disse dagene. Og det er som solen selv er deltagende, idet den befinner seg nederst i en parabelform hvor alt står ganske stille. Er det da slik at vi trenger denne tiden både for å rekapitulere hva som har vært, frem til nyttår (6 døgn), for så de neste dagene frem til 6 januar til å hente krefter for fremtiden? Åsteson hadde en drøm, en opplevelse, en visjon og en innvielse. Noe av dette kan vi vel selv også hente frem, dersom vi gir næring til visdommen og naiviteten. De to barna som finnes i vår egen konstitusjon og blir til ett.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos